

ה"ת 57393/05/22 - דורון בן דוד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 57393-05-22 בן דוד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ציון סהראי
מבקש	דורון בן דוד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה העובדות:

1. בפניי בקשת המבקש להשבת תפוס בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש] (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969 (להלן: "**הפקודה**").
2. מדובר בפריטים שנתפסו בביתו כמפורט בנספח א' לכתב האישום שהוגש כנגד המבקש במסגרת ת.פ. 44361-06-22 (להלן: "**ההליך העיקרי**"). תפיסת הפריטים נעשתה בחודש מרץ 2021.
3. כבר כעת אציין, כי במהלך הדיון שהתקיים בפניי ביום 27.6.2022 הסכימו הצדדים כי מתוך רשימה המונה 17 סעיפים בנספח א' לכתב האישום, הפריטים המפורטים בסעיפים 2-5 ו- 15 לנספח א' יוותרו בידי המשיבה.
4. יתר הפריטים המפורטים בנספח א' לכתב האישום (סעיפים 1, 6-14 ו- 16-17) נמצאים במחלוקת בין הצדדים ויקראו להלן: "**התפוסים**".
5. הצדדים אינם חלוקים כי התפוסים אינם קשורים לאישום הראשון, ואין טענה כי מדובר בעתיקות שנלקחו מאתרי העתיקות המפורטים באישום הראשון (עמ' 1 ש' 30 ועמ' 2 ש' 1-12 לפרוטוקול הדיון מיום 27.6.2022). מדובר בתפוסים שנלקחו מביתו של המבקש, אשר על פי הנתען באישום השני הוחזקו על ידו שלא כדין מאחר ולא מסר הודעה על עצם החזקתם ברשותו כנדרש בחוק העתיקות, התשל"ח - 1978 (להלן: "**החוק**"). תפוסים אלה הם נשוא המחלוקת בין הצדדים בהליך שבפני.

טענות הצדדים:

6. בפי המבקש מספר טענות: ראשית, חלפו למעלה מ- 180 יום מאז נתפס התפוס כאשר לא הוגשה על ידי עמוד 1

המשיבה בקשה כלשהי להארכת תוקף החזקתו.

7. שנית, המבקש טען כי התפוסים אינם קשורים בחשדות שהוטחו בו בקשר לפגיעה באתר עתיקות, והם אינם רלוונטיים לחקירה. אף מטעם זה עתר המבקש להשבת התפוסים.
8. שלישית, המבקש טען כי חלק מהתפוסים נרכש על ידו מחנות עתיקות מורשה ואינו נחשב עתיקות. לתמיכה בטענתו טען המבקש כי אישורי הרכישה של אותם פריטים נותרו בתוך הפריטים ונתפסו אף הם.
9. בתגובתה טענה המשיבה כי דין בקשת המבקש להידחות מאחר והוא מחזיק שלא כדין בתפוסים וכי דינם חילוט.
10. עוד טענה המשיבה, כי הגשת כתב אישום כנגד המבקש התעכבה נוכח רצונו של המבקש לקיים הליך שימוע.
11. לאחר שהוגשו טיעוני הצדדים בכתב התקיים דיון ביום 27.6.2022.
12. במועד הדיון התברר כי המשיבה הגישה כנגד המבקש כתב אישום בהליך העיקרי במסגרתו ביקשה לחלט את התפוסים (כתב האישום הוגש ביום 21.6.2022).
13. כתב האישום מייחס למבקש שני אישומים.
14. באישום הראשון מיוחסות למבקש עבירות של פגיעה בעתיקות - עבירה לפי סעיף 37(א) לחוק; חיפוש עתיקות ללא רישיון, עבירה לפי סעיפים 9(א) ו- 37(ב) לחוק (שתי עבירות) ואיסור פעולות באתר עתיקות, עבירה לפי סעיפים 29(א) ו- 37(ב) לחוק. לטענת המשיבה במסגרת האישום הראשון, המבקש, באמצעות אחר, גרם נזק לאתרי עתיקות "חורבת קנים" ו"חורבת עומד", ליקט אבנים עתיקות מאתרים אלו וגרם להם נזק.
15. כאמור לעיל, הפריטים שנתפסו מבית המבקש הקשורים לאתרי העתיקות נשוא האישום הראשון אינם במחלוקת בין הצדדים והצדדים הסכימו על הותרתם בידי המשיבה.
16. באישום השני מואשם המבקש באי מתן הודעה למנהל, עבירה לפי סעיפים 23(א) ו- 37(ה) לחוק בכך שבהיותו אספן עתיקות לא הודיע על כך לרשות העתיקות.
17. במהלך הדיון הוסיפה המשיבה וטענה, כי הפריטים המפורטים בנספח א' לכתב האישום דרושים לה גם לצורך הצגתם כראיה בבית המשפט.
18. במענה לטענת המבקש ולפיה נמנעה המשיבה מהגשת בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים השיבה המשיבה כי מדובר בטעות, אולם ביקשה כי טעות זו לא תוביל להשבת הפריטים לידי המבקש נוכח העובדה שהוגש נגדו כתב אישום במסגרתו הוגשה גם בקשה לחילוט התפוסים. כן הפנה ב"כ המשיבה לפסיקת בית המשפט העליון ממנה עולה כי ניתן להגיש בקשה להארכת תוקף החזקת רכוש גם אם זו מוגשת באיחור ובחלוף התקופה (**בש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל, בג"צ 2393/91 עזריאל פרידנברג נ' שופטת בית משפט השלום מ' סוקולוב ואח'.**)
19. בתיק החקירה שהוגש לעיון בית המשפט קיימת חוות דעת מומחה ביחס לתפוסים (חוות דעתו של ד"ר איתן קליין מיום 26.6.2021). בחוות הדעת התייחסות ל- 27 צילומים בהם פריטים שונים שנתפסו בבית המבקש (קיימים

צילומים ובהם יותר מפריט אחד).

20. צילומים 8, 9, 10, 19, 22, 25, 26 בחוות הדעת כוללים פריטים אשר לדעת עורך חוות הדעת "נחזים לעתיקים". יתר הצילומים מתייחסים לפריטים לגביהם קבע עורך חוות הדעת כי הם עתיקים.

21. לטענת המשיבה, התפוסים המפורטים בנספח א' לכתב האישום כוללים אך ורק עתיקות, ולא חפצים הנחזים לעתיקים, ועל כן היא איננה מתנגדת להשיב למבקש את כל הפריטים הנחזים כעתיקים (עמ' 5 ש' 5-6 לפרוטוקול הדיון מיום 27.6.2022).

22. המשיבה התנגדה להשבת התפוסים ועתרה להותרתם בידיה. לטענתה, התפוסים נחוצים לה כראיה בהליך הפלילי כנגד המבקש, וכן לצורך חילוטם ככל והמבקש יורשע בעבירות המיוחסות לו.

דין והכרעה:

23. כאמור לעיל, נוכח הסכמת הצדדים אני מורה על הארכת תוקף החזקת הפריטים המפורטים בסעיפים 2-5 ו- 15 לנספח א' לכתב האישום.

24. כמו כן, נוכח הסכמת המשיבה, אני מורה לה להשיב למבקש את כל הפריטים שנתפסו בביתו אשר אינם מפורטים בנספח א' לכתב האישום ואינם נחשבים "עתיקה" כהגדרת המונח בחוק.

25. כעת, אדון בתפוסים שבמחלוקת.

26. סעיף 23(א) לחוק קובע:

23. (א) נעשה אדם לאספן לפי הוראות חוק זה, ימסור על כך הודעה למנהל, בתוך 21 ימים מיום שנעשה לאספן; השר, באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, רשאי לקבוע את פרטי ההודעה ודרכי הגשתה.

(ב) אספן ימסור למנהל, לפי דרישתו, פרטים, שייקבעו בתקנות בהתייעצות בוועדת החינוך והתרבות של הכנסת, בנוגע לעתיקות שבידו וירשה למנהל או למי שהוא הסמיך לכך בכתב לצלם את העתיקות ולעשות מהן תרשימים, יציקה, דפוס או העתקה אחרת.

"אוסף" - מיצבר עתיקות של חמש עשרה עתיקות ומעלה, למעט עתיקות המוחזקות בידי סוחר עתיקות כמלאי מסחרי;

"אספן" - מי שבידו אוסף עתיקות שלא למסחר בהן;

סעיף 37(ה) לחוק קובע:

(ה) העובר על כל הוראה אחרת מהוראות חוק זה או התקנות על פיו, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס.

27. לטענת המשיבה, המבקש הינו אספן, שכן בביתו נתפסו למעלה מ - 15 פרטי עתיקות, ולפיכך היה עליו להודיע למנהל על היותו אספן.
28. המבקש איננו חולק שלא הודיע כנדרש על היותו אספן.
29. לפיכך, ונוכח קיומה של חוות דעת מומחה ולפיה מרבית התפוסים הינם עתיקות, הרי שקיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב ביצע עבירה בניגוד לסעיף 37(ה) לחוק, עת לא הודיע על היותו אספן כפי שמייחס לו האישום השני בכתב האישום.
30. כעת יש לבחון את תכליות התפיסה הנטענות.
31. כאמור לעיל, בפי המבקשת שתי טענות, האחת, כי דין התפוסים חילוט, ככל והמבקש יורשע בעבירות המיוחסות לו, שכן מדובר ברכוש שנעברה לגביו עבירה. השנייה, כי התפוסים דרושים למשיבה כראיה בהליך העיקרי.
32. אתחיל בשנייה. מאחר ומדובר בתפוסים הדרושים כראיה, וזאת לצורך הוכחת היותם עתיקה, כהגדרת המונח בחוק, הרי שמתקיימת תכלית ראויה להמשך החזקת התפוסים.
33. לטעמי, די בכך כדי לדחות את בקשת המבקש.
34. לא נעלמה מעיני טענת המבקש ולפיה המשיבה החזיקה בתפוסים פרק זמן ארוך של כמה חודשים (מאז ספטמבר 2021), וזאת מבלי שהגישה בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים בחלוף 6 החודשים הראשונים מאז נתפסו התפוסים.
35. יחד עם זאת, נוכח נחיצות התפוסים כראיה בהליך העיקרי, ובהינתן כי איחור בהגשת בקשה להארכת תוקף החזקת תפוס איננו מהווה שיקול יחיד ובלעדי בדיון מסוג זה, מצאתי כי חרף הפגם שנפל בהתנהלות המשיבה, ואין חולק כי נפל פגם בהתנהלותה, לא די בו כדי להצדיק היעדרות לבקשה.
36. אשר לטענת המשיבה ולפיה דין התפוסים חילוט, ככל ויורשע המבקש במיוחס לו, אינני נדרש לכך בהחלטתי זו.
37. סעיף 39 לפקודה קובע:
- 39. (א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.**
38. הנה כי כן, מדובר בסמכות המסורה לשיקול דעתו של בית המשפט שידון בהליך העיקרי.
39. מאחר והתפוסים ימשיכו להיות מוחזקים בידי המשיבה לצורך הגשתם כראיה בהליך העיקרי, הרי שתוכל המשיבה לבקש חילוטם בסוף ההליך, ככל והמבקש יורשע בעבירות המיוחסות לו ובקשתה תידון על ידי בית המשפט שידון בהליך העיקרי.

40. לפיכך, בקשת המבקש להשבת התפוסים נדחית בכפוף לאמור בסעיפים 23 ו- 24 להחלטה זו.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ב, 17 יולי 2022, בהעדר הצדדים.